संकल्य, प्रकाल्य, प्रचिकलिष्य, प्रचाकल्य ;

कालम् २, } कालम् २, } चिकलिषम् २, } चाकलम् २ ; }
कलित्वा २, } कालयित्वा २, } चिकलिषित्वा २, } चाकलित्वा २. }

(175) " कल क्षेपे " (X-चुरादिः-1604. सक. सेट्. उभ.)

' कलेः कालयति क्षेपे, गतिसंख्यानयोर्द्वयोः ।
कलयेत्, शब्दसंख्यानविषये कलने शपि ॥ ' (श्लो-155) इति देवः ।

कालकः-लिका,	[1]चिकालयिषकः-षिका ;
कालयिता-त्री,	चिकालयिषिता-त्री ;
कालयन्-न्ती,	चिकालयिषन्-न्ती ;
कालयिष्यन्-न्ती-ती,	चिकालयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
कालयमानः,	चिकालयिषमाणः ;
कालयिष्यमाणः,	चिकालयिषिष्यमाणः ;
काल्-कालौ-कालः ;	—
कालितम्-तः,	चिकालयिषितः-तवान् ;
कालः,	चिकालयिषुः ;
कालयितव्यम्,	चिकालयिषितव्यम् ;
कालनीयम्,	चिकालयिषणीयम् ;
[A]काल्यम्,	चिकालयिष्यम् ;
ईषत्कालः-दुष्कालः-सुकालः ;	—
काल्यमानः,	चिकालयिष्यमाणः ;
कालः,	चिकालयिषः ;
कालयितुम्,	चिकालयिषितुम् ;
कालना,	चिकालयिषा ;
कालनम्,	चिकालयिषणम् ;
कालयित्वा,	चिकालयिषित्वा ;

1. अनेकाच्त्वात् यङ् न ।

A. ' कालयप्रवेलनकरोऽयमवेलयद् द्रागन्यांश्च तेलितकृपः खलु कंसचाल्यान् । सम्पालयेद् विमतलूष्यपशुल्बभूमा क्ष्मामेष राम इव शूर्पनखाविचोटी ॥' धा. का. 3.22.